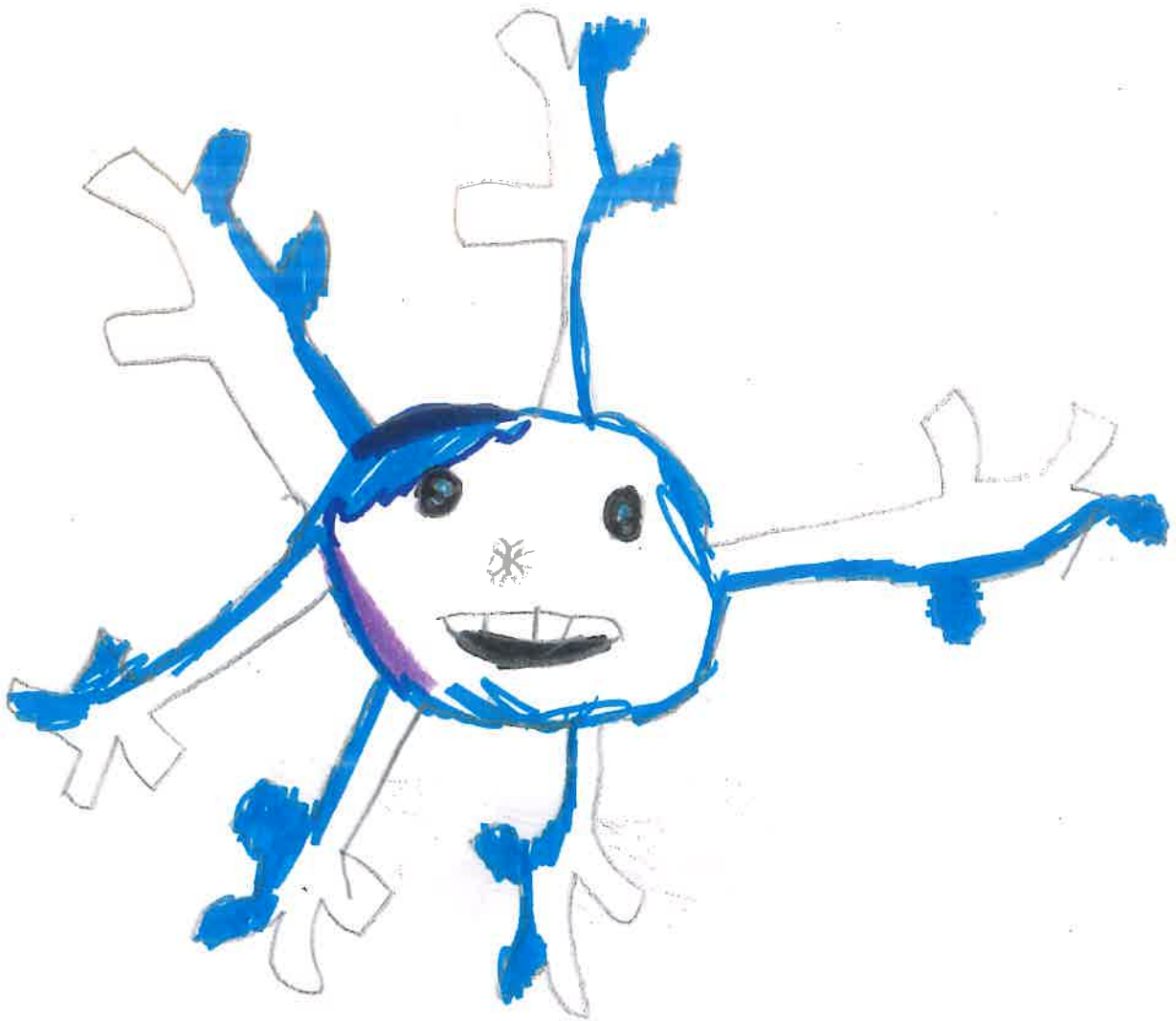

EL COP DE NEU

FREYA ROSA ANTONIA
ALMAGRO

Havia una llegada, un cop de neu que s'oncaven les Estrella i el lloc en un poble en una muntanya.

Un dia de primavera, es va espantar perquè va començar a fondre's per culpa del sol. Estrella no sabia que li estava passant.

Després d'uns minuts de confusió es va donar compte de que s'estava transformant en una gota d'aigua. De sobte va començar a caure muntanya cap a baix separant-se dels seus amics. Estrella sola, confusa i aterrada va acabar en un lloc desconegut.

Estrella es va donar compte que estava rodejada d'altres gotes d'aigua.

Es va acostar a una d'elles i li va preguntar:

- On estem?

- Estem en un riu!

Estrella es va sorprendre perquè

na riera que era un riu.

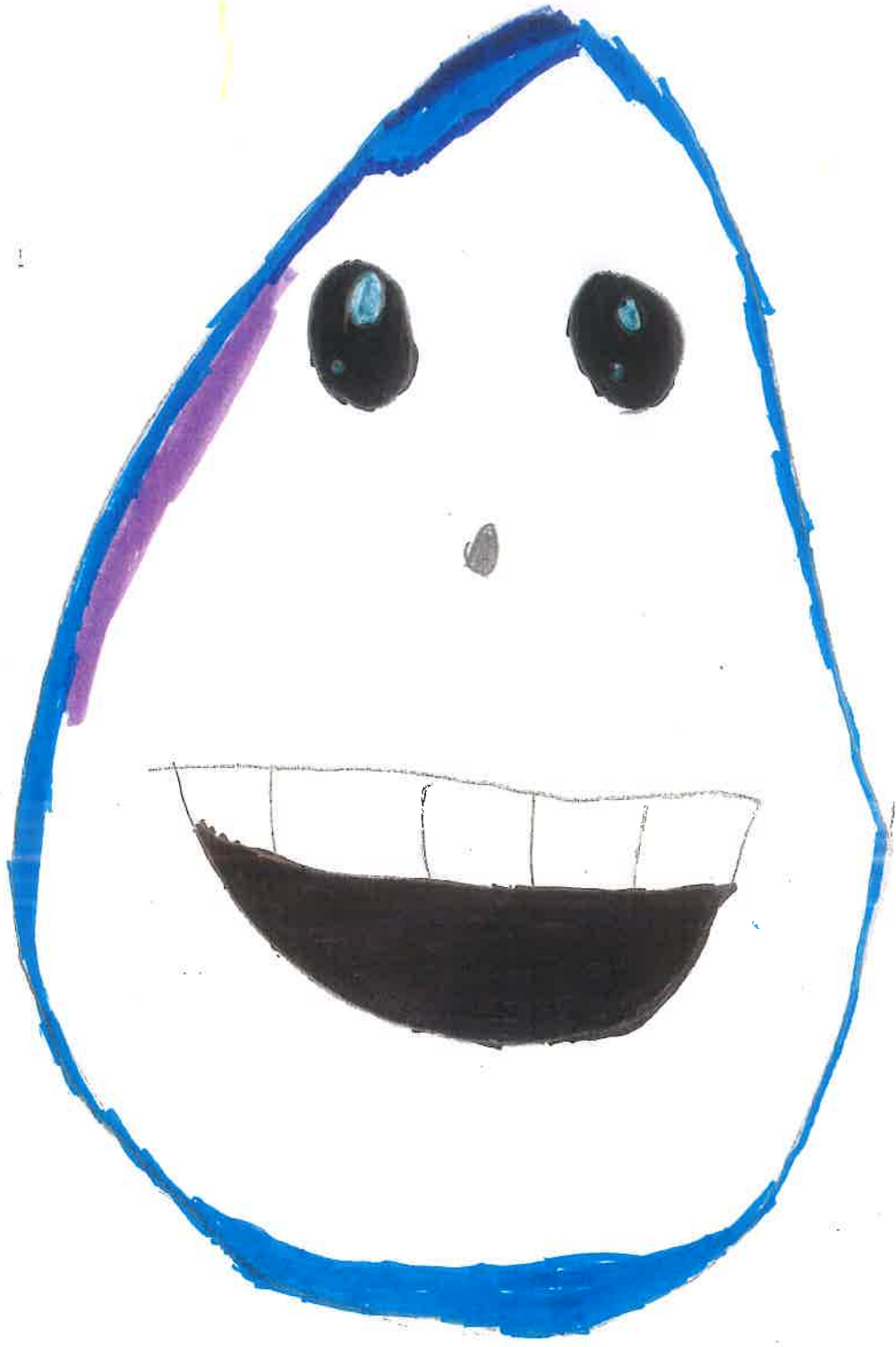
- No saps què és un riu?

- No! Li va contestar Estrella.

- Un riu és una massa d'aigua que ve de la muntanya en rierens, a la mar.

Després d'uns dies acostumant-se a la nova nau, Estrella va conèixer al petit Poca, amb el qual va estar parlant una hora. Poca li va dir a Estrella que tenia molta sort de poder canviar de lloc cada poc de temps. No obstant això, Estrella li va contestar que era millor viure sempre en el mateix lloc. Després de parlar sobre així una estona, es van acomiadar fins a la pròxima vegada.

Van passar els dies sense veure mai més fins que, una nit, va aparèixer un cocardil. Les gates d'aigua es van espantar molt i van començar a cridar: Fugiu! Fugiu!

però Estrella no decidí quedar-se
i començar al cacodril.

- Per què t'atthom et té per? - Li va
preguntar la nostra gateta d'aigua.
- No ho sé. Sóc el cacodril Cacodril,
però no soc dolent i no entenc
perquè temen per de mi.

- Ah! sí? Gràcies per la informació.
Ara li ha diré a tates les gatetes d'aigua
perquè ja no tinguen por de tu.

Estrella va mirar a les altres
gates d'aigua que s'estaven
arrant i li va dir adieu al cacodril.

Este li va donar les gràcies per
la seva ajuda i es va acomiadar.

Van passar un parell de setmanes
i Estrella va començar a netejar
con l'aigua començada. Ara,
començarem a estar com més saludats.

- Per fi! Després de tants mesos, hem
arribat a la mar! - Va cridar
Estrella.

El temps passava i continuava passant... fins que un dia calors d'estiu, Estrella no començava a notar que ja no era quasi un got. El seu cos estava passant de líquid a gasos. S'estava evaporant i elevant-se cap al cel fins a arribar al nivell Nupol. Estrella es va adonar que estava començant a fer fred i que si estava congelant, de nou, en un cop de neu. Estrella havia tornat a casa.
Cante contot, cante a calent.

NUPPOOL

